Ч. 244. Второк 14 (1) падолиста 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На засіданю сойму дня 10 с. м. зрана перед приступленєм до порядку дневного відчитано ряд петиций, а відтак внесенє пос. о. Пастора і Сколишевского взиваюче Виділ краєвий, щоби на найблизшій сесиї предложив проєкт закона в справі переведеня дренованя і меліорациї півтора міліона морґів орних ґрунтів в краю в протягу 50 літ — та інтерпеляцию пос. о. Вільчкевича в справі наміреного відступленя на коршму правительственного будинку призначеного на школу в бохеньскім повіті.

Внесенє пос. Меруновича в справі реґуляциї Полтви передано комісиї господарства краєвого, а внесенє ґр. Пініньского в справі збільшеня скількости ваґонів товарових на зелізницях особливо льокальних в Галичині передано комісиї зелізничій. По сім слідувала специяльна дискусия над звітом аґрарної комісиї в справі унормованя парцеляциї. Насамперед вела ся обширна дискусия над першою точкою резолюций аґрарної комісиї, котрі ми подали вже в ч. 242 нашої часописи. В дискусиї промавляв пос. Крамарчик і станув в обороні дворів. — Пос. Менціньский поставив поправку яко трету точку до згаданих резолюций: Скоро намірене розпарцельованє не переступає $^1/_5$ простору дотичного тіла гіпотечного, предкладанє пляну парцеляцийного єсть непотрібне. На всякий случай простір позістаючий при давнім тілі гіпотечнім повинен обнимати бодай 6 гектарів. Крім того домагав ся пос. Менціньский установленя речинця, в котрім Виділ краєвий обовязаний плян парцеляцийний затвердити або відкинути. — Референт комісиї згодив ся на сю поправку.

Пос. др. Олесницкий заявив іменем руских послів, що не може згодити ся ані на резолюциї предкладані комісиєю, ані на тепер ішну поправку пос. Менціньского. Остаточно ухвалено першу резолюцию комісиї з поправкою Менціньского і другу, поручаючу Виділови краєвому, щоби в цїли управильненя відносин наставших впаслідок парцеляциї, взяв під розвагу зміну дотичних законів. Крім того ухвалено додаткову резолюцию посла Ґноїньского жадаючу, щоби при парцеляциї увзгляднено розклад тягарів, які спочивають на обшарах двірских на удержанє церков і костелів.

Пос. Абрагамович реферував звіт комісиї буджетової в справі заведеня краєвих оплат шинкарских і підвисшеня краєвої оплати від пива. Комісия предложила слідуючі резолюциї: 1) Сойм, признаючи потребу уділеня помочи містам, поручає Виділови краєвому, щоби заняв ся справою утвореня окремого фонду на запомоги для міст (з виїмкою міст, що дістають дотацию титулом знесеня права пропінациї) і порозумів ся з правительством в справі помочи зі скарбу державного. — 2) Сойм взиває правительство: а) щоби перед вигаснєнєм права пропінациї управильнив в Галичині видаванє концесий на вишинк і дрібну продаж напитків так, щоби один шинок припадав на 500 жителів в містах і місточках а 800 в селах; — б) щоби при уділюваню концесий допильновував особистого виконуваня концесий шинкарских. — 3) Звіт Виділу краєвого о заведеню оплат шинкарских і підвисшеню оплати від пива приймає сойм з признанєм до відомости.

Пос. др. Король заявив, що рускі посли будуть голосувати за предложеними внесенями комісиї, бо они увзгляднюють сумні відносини буджетові краю. По знесеню пропінациї позістали лиш два средства утвореня нових жерел доходу: або підвисшити додатки до податків безпосередних або підвисшити оплати шинкарскі. Добре стало ся, що комісия вибрала сей другий спосіб.

Пос. Є. Е. др. Біліньский зазначив, що сим законом вдоволені всї сторони з виїмкою послів з міст, котрі домагають ся впнаго-

---

4)

В американьских містах промислових.

Після Е. Гессе-Вартеґґа — зладив К. Вербин.

(Дальше).

Десять літ не був я в Чікаґо. Як же тепер тут все змінило ся! Поїзд мій в'їзджає на стацию. Хороші молоді чемні хлопаки в елеґантних уніформах беруть від мене мої пакунки і ведуть мене до просторих марморових присінків, перед котрими довгим рядом стоять фіякри. На тім місци, де давнїйше стояв деревляний барак, піднимає ся нині великий мурований будинок а коли я зголоднілий в дорозі хотів зайти до ленчбару [1]), побачив я перед собою елеґантну реставрацию, де кельнери у фраках предложили мені спис страв, справдешну дивовижу, котру я сховав собі на память. Триста сорок і шість страв списаних в книжочці, що обнимала кільканайцять сторін! Самих устриць двайцять вельяких родів, бараболь та иньшої ярини трийцять і пять, риб двайцять і три, — ну, не хочу робити нікому апетиту. Ось вам знов Чікаґо! Мусить все мати найбільше, мусить всїм викликувати дивовижу, навіть списом страв.

Улиці міста за послідних 10 літ, о скілько то можливо в Чікаґо при так величезнім руху, змінили ся дуже в свою користь. Брук знаменитий, чистота в порівнаню з давнїйшими часами аж дивна; пів сотки „дерихмарів“ піднимають ся зі своїми двайцять і трийцять поверхами аж до хмар і затемнюють улиці, ліпше сказавши лотоки руху, ще більше як давнїйшими часами, але від чого електричне осьвітленє?

Ось я й опинив ся в готели „Авдіторіюм“ і дістав комнату на дванайцятім поверсі. Жадобний сьвіжого воздуха отворив я вікно, щоби впустити холодний вітер від Мічіґенского озера. Коли я тут мешкав послідний раз, відділяла готель вузка смуга трави від озера. Тепер відсунуло ся озеро о який кільометр дальше. Чікаґо потребує місця і попросту заповнює озеро на ту ширину своїм промисловим передмістєм.

Споглядаючи на північ, побачив я при улици кілька нових величезних „дерихмарів“. Доми в Чікаґо піднимають ся в гору в тій мірі, як підносить ся ціна місця під будівлї. В сім дивнім місті вже не оплачує ся ставити звичайні доми на шість до вісім поверхів високі. Чинш не оплачував би місця будівельного і коштів будованя. Треба длятого ставити подвійне число поверхів. Загадкою лиш було для мене, як на сїм мокрім місци, де колись було озеро, можна ставити так величезні будинки, щоби они по якімсь часї не запали ся на кілька поверхів в землю?

Я вибрав ся зараз до найблизшого дерихмари, білого масивного будинку, високого на 18 поверхів з 800 бюрами, що має назву „Рельве Чендж“ („Railway Exchange“). Рух в брамі був так само оживлений як на улици, бо тоті дерихмари то віби також улиці, лиш що они ідуть в гору а замість електричних зелізниць їздять тут підноси. Поза просторим присінком, де повно склепів, побачив я входи до 12 підносів, половина з них то льокальні поїзди, значить ся такі, що стають на кождім поверсї, друга половина то поспішні поїзди, значить ся такі, що минають долїшні вісїм поверхів, не задержуючись коло них, а стають лиш на горішних.

Я спитав за „джанїтором“ (дверником). — Вам все ліпше розповість той сам, що поставив сей дім — відповіли мені. — Пан Бирнем тут мешкає — А єго бюро? — Ходіть до спису адрес.

На однім стовпі висять чорні таблиці з іменами і числами поверхів та бюр, зовсім як адресова книга зі своїми улицями і числами домів.

Я пошукав за Бирнемом. Ч. 1417. Сотки сказали мені, що він має своє бюро на 14-ім поверсї.

Як би мене хто вистрілив з гармати, так поніс мене „ліфт“ (піднос) на 14 поверх.

Чи п. Бирнем? Так єсть. Чому дім не западає ся? — Бо я будую свої доми не на Ваших палях, лиш на рушті із зелізних шин, добре вицементованім. Той рушт сягає далеко поза рамці самого дому і єсть длятого так великий, що треба би два рази так великого тягару, щоби дім усунув ся. Досп подав ся лиш о один центимерт.

[1]) Ленчбар (lunchbar) — комната або шинок, де можна що випити і з'їсти яку перекуску, щось в роді наших комнат до снїдань. Ленч (lunch) значить: „перекуска“ або другий снїданок, бар значить: „шинок“.

роди за знесенє права пропінациї в сумі 2,500.000 К. Щоби не було незгоди межи містами а краєм, то він ставить внесенє о підвисшенє для міст суми винагороди за знесенє права пропінациї з 2 міл. К на 2,250.000 К. В виду того пос. Фрухтман іменем послів з міст взяв назад внесенє жадаюче винагороди в сумі 2 пів міл. К.

Промавляв ще пос. др. Колішер і в довшій бесіді доказував, що податок споживковий оподатковує не продуцента, не шинкаря, але консумента, а консумент нігде так не оподаткований як в Галичині. Тому то у нас і житє так дороге і продукция. Податок від пива погіршає теперішний стан оплат пропінацийних від пива на селї і в місті. Бровари упадають. В послїдних 10 роках число броварів зменшило ся із 709 на 617, а се число буде ще більше зменшати ся. Наконець ставив бесїдник внесенє, щоби стопу податкову від пива, яку предкладає комісия зменшити з 8 на 6 К, заявляючи, що на случай неухваленя сего внесеня будуть зруйнувані всї малі і середні бровари.

На тім закінчило ся засїданє, а слїдуюче назначено на вечер.

Вісти політичні.

Президент мінстрів др. Гавч о реформі виборчій. — З Угорщини. — Події в Росиї.

У президента міністрів д-ра Гавча явила ся онгди депутация промисловців, щоби єму предложити погляди кругів промислових на справу. На промову депутациї відповів др. Гавч: Панове звертаєтесь у поважній і трудній справі до правительства. Та й менї жаль того, що справу підвисшеня платнї сполучено зі справою реформи виборчої. То вже хоч би лиш длятого було непотрібне, що о намірах правительства по заяві в „Wien. Abendpost“ не може бути сумніву. Але вже найбільше жаль менї того, що агітация за реформою виборчою в деяких кругах не лякає ся втягати навіть Корону до борби партий. Таке поступованє треба тим більше порекнути, що то не по конституцийному і що тим без знаня правдивого стану річи ширить ся фальшиві понятя. Правда єсть та, що високо достойний носець корони, перед котрим всї клонились з почестию, нїколи не замикав ся перед жаданями часу; противно, всї єго гадки і змаганя були завсїгди звернені до того, щоби устрій державний погодити і удержати зі станом публичного мнїня і публичного розвою. Впрочім, як то приписує конституция, відповідає лиш само правительство. Реформа виборча єсть політичною справою, котру передовсім парлямент має рішати. На першім засїданю палати послів поясню я з цїлою точностию становище правительства в сїй справі. Але аж до того часу прошу вісти і повідомленя о наміреній реформі приймати з як найбільшою осторожностию. То лиш правда, що правительство, розуміє ся за згодою Корони, занятє вже роботами для реформи виборчої, котра опирає ся на новочасних основах і буде відповідати вимогам часу. Річию Ради державної буде в спілцї з правительством довести ту реформу до кінця ще в сім періодї виборчім. Нашим змаганєм було завсїгди дїлати в згодї і спільно з парляментом і так буде також і в сїй справі.

Поїздка угорских міністрів до Відня стоїть в звязи зі справою опору угорских муніципій. Розходить ся іменно о то, як поступати супротив тих муніципій, що ставлять опір. Правительство виготовило вже в сїй справі основні постанови і розходило ся ще лиш о то, щоби на них Корона згодила ся. Як тепер з Відня доносять, Цїсар згодив ся вповні на предложеня бар. Феєрварі'го а правительство угорске розпічне тепер акцию в інтересї побороюваня опору муніципій а відтак займе ся приготовленями до нової кампанії виборчої.

З кругів коалиції доносять тепер, що проводирі коалиції звернули ся були по 23 вересня до Цїсаря з предложенями компромісовими, але їх вже не принято, бо тимчасом кабінет Феєрварі'го одержав вже був як найдальше ідучі уповажненя.

Як звістно, приїздила громадка мадярских студентів до Львова в гостину до Поляків. Коли опісля вернула назад, повитали єї в Будапештї другі студенти і социялісти демонстрациєю а навіть кількох, що їздили до Львова таки добре побили. Обиджені і побиті пішли до ректора унїверситету і зажадали, щоби він укарав демонстрантів, а в противнім случаю загрозили недобрими наслідками. Ректор відповів, що не може ся мішати до того, що дїє ся поза унїверситетом, а погрози від студентів не приймає і приказує їм винести ся з комнати. Студенти викликали відтак велику бурду, котрої остаточно наслідки були такі, що многих студентів покарано відповідно, а проводиря, студента медицини Арманда Мелуга виключено на завсїгди з унїверситету.

Найважнїйша вість з Росиї, яка наспіла нині, то слїдуюча: Урядовий комунікат пригадує указ царский з 25 грудня 1094 р., котрий постановив засаду постепенного відновленя житя горожаньского підданих російских і каже дальше: Зарядженя пороблені з тої причини відносились також до підданих народности польскої. На основі тих заряджень знесено закони виїмкові, котрі спиняли свобідний розвій тої народности а права єї зрівнано з правами російского населеня. В той спосіб настали реформи що до шкіл, земств, адміністрациї міскої і судової, котрі укріплено постановленями комітету міністрів з 18 червня с. р. і указом з 30 цьвітня о свободах релігійних. Дальше розширено також на Поляків загальні зарядженя що до покликаня репрезентантів народу до Думи державної і заведеня свободи зборів. Наконець признано Поляків дня 30 жовтня яко вільних горожан. В той спосіб дано їм можність оказати вповні здібности до участи у великій творчій роботі.

Забуваючи зовсїм на давнїйше одержані дїймаючі науки, польскі політики, котрі кермують рухом народним в царстві польскім, проявляють стремленя однаково небезпечні для польского населеня, як безсоромні супротив російскої держави і вимірені до відорваня Польщі від держави. Они відкидають гадку спільної працї з народом російским і жадають в цїлім ряді зборів повної автономії Польщі з окремою адміністрациєю, стремлять до відорваня царства польского.

Посеред них стоять против себе дві партії, а іменно социялісти і народовцї. Обі годять ся в тім стремленю, яке єсть в головах кількох лїтератів, публицистів і народних бесїдників, що старають ся пірвати людність за собою. В ріжних містах привислянського краю відбувають ся походи з польскими прапорами і при співі революцийних польских пісний на

В місті? Ну, то я по найбільшій части ставив тоті дерихмари а найбільше усуненє, яке ми добачили, було кілька центиметрів. Та бо наші доми й о много лекші як Ваші камінні. Ми робимо їх із сталевих шин, а то, що виглядає нїби як мур, то лиш футрине з порожних в середині цегол. Тоті шини роблять таки тут в Чікаґо. — Чому я охрестив той будинок Рельве Чендж? Бо богато шляхів зелїзничих, що сходять ся в Чікаґо, мають тут свої бюра. Они повинаймали їх ще давно перед тим, заким будинок станув готовий. В Чікаґо, бачите, нема вже місця.

Богато шляхів зелїзничих! Тут єсть дійстно двайцять головних лїний а може в двоє тілько побічних лїний. Они мусять сходити ся в Чікаґо, бо великі озера всувають ся своїм найдальше на полудне положеним Мічіґенским озером як-раз помежи обі найгустїйше заселені части цїлеччини, межи всхід богатий в промисл і захід, що займає ся головно рільним господарством. Тоті озера треба на полудневім кінци Мічіґену об'їздити, а на тім полудневім кінци лежить Чікаґо. Чікаґо єсть длятого тою точкою, де сходять ся зелїзниці цїлої Америки зі всїх сторін, осередком тої сїти, що обнимає мілїони квадратових кільометрів. Все, що хоче дістати ся на захід або на північний захід, мусить переходити через Чікаґо а знов все, що звідтам хоче дістати ся до Ню-Йорку і на всхід, все одно чи то люди, чи товари і артикули поживи, худоба, добутки великого заходу, мусить знов переходити через Чікаґо.

Так мусїло Чікаґо стати велике. Звідси розходились люди зі всходу вздовж зелїзниць по цїлім великім заході, заселили єго, побудували міста і основували держави, а Чікаґо було найблизшим, найдогіднїйшим, найприроднїйшим осередком цїлого торговельного і промисловогу руху і звідси можна було побирати весь потрібний матерыял. Так і стало ся зовсїм природно, що в Чікаґо розвинув ся промисл та й не лиш длятого самого, але ще й з инших важних причин. Чікаґо лежить прецї на самім полудневім кінци ряду озер, тої найбільшої, найбогатшої у воду і найважнїйшої водної дороги на сьвітї. На північнім кінци ряду тих озер знаходять ся знов найбогатші копальні зелїза і мідп, лежать безмежні ліси Мінесоти, Вісконзіна, Мічіґену зі своїм богатством дерева, лежать держави рільничі, що висилають на торг своє збіже та инші добутки з землї і свою худобу, та хотїли би проміняти ті продукти за одїж, знаряди, меблї і всїлякі инші потрібні річи.

Тоті потреби викликали знов промисл, для котрого сирий материял звозили пароходи з сусїдних держав найдешевшою, яку лиш собі можна подумати, дорогою. Вугля єсть подостатком в північній державі Ілїнайс та в Індиянї. До того ще знаходили ся в Чікаґо завсїгди штудерні підприємчиві люди, котрі старали ся з одної сторони використати для себе ті богатства природи, з другої місця збуту і так витворили промисл. До сего потреба робітників. Потреба ставала з кождим роком щораз більша і річ природна, що сюди заходили сотки тисячів людий, певні того, що тут знайдуть заробок.

Так настали торговля і промисл, а Чікаґо стало ся двомілїоновим містом, найбільше американьским зі всїх, хоч тут справдешних Американців мало. Лиш шеста часть правдиві Американцї, а прочі то самі чужі люди. Нїмців тут майже два рази тілько, що Американців, за ними ідуть Ірляндцї, а відтак прочі народности. Чікаґо має більше Нїмців як в Дрезднї, Ірляндців більше як в Деблїнї, Чехів більше як в Пільзеню, Поляків більше як в Кракові, Шведів більше як в Мальме, Норвежців більше як в Берґенї, Анґлїйців більше як в Оксфордї, Росиян більше як в Ростові, Італїянців більше як в Пармі і т. д. Тепер же подумайте собі Дрездно, Краків, Деблїн, Пільзень, Берґен, Парму і т. д., а будете мати Чікаґо.

(Дальше буде).

родних. Рівночасно зачинає ся самовільне випиране мови державної там, де то приписане законами. Ватаги робітників і селян рабують школи і державні маґазини горівки, нищать переписку в росийскій мові...

Правительство недопустить до нарушеня ненарушимости держави. Проекти і діла повстанців змушують до як найбільше рішучого заявленя, що доки нові розрухи в привислянськім краю не будуть здержані, доки часть населеня, ідуча за політичними аґітаторами, не відступить від свого засліпленя, доти ніяке добродійство виплнваюче з маніфестів 18 серпня і 30 жовтня не буде на тих землях уділене. О здійстненю мирових засад не може бути бесїди в краю, що знаходить ся в стані розрухів. В цїли приверненя порядку оголошено военний стан у всїх ґуберніях царства польского. Так отже будучність народу польского зависить від него самого. Правительство, котре хоче і дальше удержати в силї розпочате розширене народних прав народу польского, зажде, аж нарід той увільнить ся від політичного заворушеня, яке опанувало царство польске та перестерігає нарід перед вступленем на дорогу, котрої небезпечність на жаль пізнав вже не перший раз.

Новинки.

Львів, дня 13 падолиста 1905.

— З львівскої аепархії. На конкурс з реченцем до 30 грудня с. р. розписані парохії: 1. Дитятин, підгаєцкого деканата і 2. Успеньска парохія у Львові. Новий парох львівскої Успеньскої церкви має згодити ся на виключенє з парохії одної части її території, яка буде належати до парохії при церкві Преображеньскій у Львові, котру має ся утворити.

— Перша українська часопись політична, як доносять з Києва, зачне виходити від нового року в Києві. Після иньшої чутки, має она появити ся вже в найблизших днях. Не знати ще лиш, чи то буде щоденна ґазета, чи тиждневник або яка иньша.

— Товариство „Просьвіта“ в Одесї. З Одеси доносять, що тамошна українська інтеліґенция основує українське просьвітне товариство під назвою „Просьвіта“, призначаючи сему товариству як найширшу просьвітну задачу. Небавком мають відбути ся збори всїх прихильників такого товариства в цїли обробленя статута. Всякі інформациї о сім товаристві дає доктор І. М. Луценко в Одесї (ул. Херзоньска 52).

— Перед Найвисшим трибуналом адмінїстрацийним у Відни рішала ся оногди інтересна справа: Рада міста Стрия іменувала була на засїданю ще в 1903 р. двох міских лікарів: дра Чарнецкого і дра Лева. Перший перейшов при першім голосованю, другий аж при третім, бо при другім голосованю була рівність голосів. На рекурс внесений против дра Лева, Виділ краєвий уневажнив оба іменованя: дра Лева длятого, що при другім голосованю мав рішати предсїдатель, а дра Чарнецкого з якоїсь иньшої неформальности, мимо того, що рекурсу против его іменованя не внесено. Обох лікарів заступав адвокат др. Біндер. Трибунал адмінїстрацийний по переведеню розправи знїс орече́нє Виділу краєвого і признав оба іменованя за важні, зазначаючи, що Рада міска мала право постановити, як хоче голосувати.

— Середно-европейский час постановила завести в Станиславові тамошна рада міста від Нового року.

— Поєдинкова афера межи буковиньскими послами Н. Васильком а дром Вольчиньским закінчила ся тим, що др. Вольчиньский перепросив пос. Василька і прирік відкликати свої обидливі слова на найблизшім засїданю буковиньского сойму.

— Зелїзнича обструкция в Австриї розширила ся на всї альпейскі краї і на Мораву. Наслідки обструкциї на економічні области вже слідні. Кілька цукроварень в Чехах задля недостатку вугля мусїло застановити продукцию цукру. А що спекулянти закупили весь цукор зі складів фабрик, тому цукор мабуть подорожіє. Бровар в Пільзени також обмежив виріб пива, бо не стає вугля і як давнїйше висилав денно 50 до 60 ваґонів пива, так тепер висилає денно по 10 ваґонів. Галицкі торговельники безрог також відчули зелїзничу обструкцию. Оногди прийшло до Пільзена в Чехах кількадесять ваґонів безрог з Галичини. Але наслїдком опізнюваня поїздів, всї безроги виґинули. Нема сумнїву, що цїни худоби і безрог в Галичинї спадуть. Заряд зелїзниць поробив деякі обмеженя що до приниманя посилок. Львівска дирекция зелїзниць оголошує ось-який комунїкат в тій справі: З причини надзвичайного напливу товарів і через се переповненя складів, заводить ся від дня 9-го падолиста с. р. аж до відкликаня обмеженя після § 55 уст. 1 реґуляміну руху, на всїх ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові підлягаючих шляхах. Посилки і товари, з виїмкою худоби і товарів підлягаючих хуткому зінсутю, буде ся приймати лиш тоді, наколи надавець виразно заявить, що наданий товар може бути зложений на разї на склад аж до можливої висилки. Товари буде приймати ся лиш о стілько, о скілько помістити ся зможуть в складах зелїзничих.

— Росийскі утїкачі-Жиди так заповнили всї лїпші готелї у Львові, що майже нїгде нема нї одної вільної комнати. Великий наплив Жидів з Росиї є в Чернівцях і в Кракові. Много Жидів утїкає до Відня. Оноді переїздив через Галичину бар. Ґінсберґ, жидівский мілїонер з Києва, котрий підчас грабіжи в его домі ледви утїк з житєм. Мав голову обандажовану і перевалену ногу. Разом з тим одиноким в цїлій Росиї Жидом-бароном їхало повно иньших жидівских утїкачів, а також кількадесять Нїмців-кольонїстів з херсоньскої ґуберниї, котрі їхали до Канади. Взагалї хто лише може, утїкає з Росиї, аби не дивити ся на розбої і грабежи, які діють ся в Росиї.

Телеґрами.

Відень 13 падолиста. Австро-угорский амбасадор в Берлинї Сиденій-Маріч, вертаючи до Берлина з урльопу, був нинї як що року на авдиенциї у Цісаря.

Віллях 13 падолиста. Пасивний опір служби зелїзничої тутешного округа дирекциї зелїзниць державних зовсім устав.

Москва 13 падолиста. Творить ся тут нова партия умирна під проводом Ґучкова і Шипова, котра буде підпирати ґр. Вітте'го, стане на основі маніфесту з 30 жовтня і буде стреміти до здійстненя свобод в нїм запоручених.

Петербург 13 падолиста. (Пет. Аґ.) В царскім указї з дня 10 с. м. (гл. „Вісти політичні“) оголошено военне право у всїх десяти польских ґуберніях.

Петербург 13 падолиста. Товариш мінїстра справ внутрішних, Дурново, іменований управителем мінїстерства справ внутрішних і покликаний до ради державної.

Петербург 13 падолиста. З причини заведеня спокою знесено военний стан в Кременчуґу, Тифлїсї і окрузї тифлїскім. В Ростові войско віддало повновласть в справі удержуваня порядку в руки властий цивільних. В Батумі комунїкацию зелїзничу знов привернено.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.
	6 10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Залїщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2 15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Скольгого ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Залїщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Залїщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6 30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Залїщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білєти їзди як і всякі иньші білєти, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Що року горять хлопскі міліони неасекуровані!

Стережіть ся огня і асекуруйте ся в „Дністрі“!

Покривайте свої хати черепом (дахівками)!

„Дністер“

Товариство взаїмних обезпечень у Львові

Ринок ч. 10, в домі „Просьвіти“

одиноке руске Товариство асекурацийне против огневих шкід

Обезпечає будинки, движимости, збіже і пашу.

По пожарі виплачує „Дністер“ **зараз відшкодоване**; оцінку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 літ виплатив „Дністер“ відшкодовань **в сумі 5 міліонів 340 тисяч корон.**

Фонди „Дністра“ виносять (з кінцем р. 1904) суму **1,183.874** кор і уміщені суть в цінних паперах.

В „Дністрі“ єсть обезпечених більше як **300.000** будинків. На покрите хат черепом дістають члени „Дністра“ позичку в Товаристві кредитовім „Дністер“.

Поліси „Дністра“ приймають ся при всіляких позичках в Банку краєвім, касах ощадности і касах сиротиньских.

Чистий зиск по скінченім році звертає ся членам; в літах 1901—1904 звернув „Дністер“ членам 284.857 кор.; (за літа 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії).

Аґенциї „Дністра“ находять ся у всіх містах і більших селах і треба подавати обезпечене через аґента; господарі письменні повинні старати ся о аґенциї „Дністра“ в таких сторонах, де инші аґенти „Дністра“ не роблять. Аґенти „Дністра“ заробили вже провізиї 662.807 корон.

На житє обезпечайте ся тілько через „Дністер“ в Товаристві Краківскім; свою провізию від сих обезпечень дає „Дністер“ **на руські добродійні цїли.**

„Дністер“ припоручили Преосьв. Епископскі Ординарияти.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).